

Na podlagi tretjega odstavka 17. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD in 66/06 – odl. US) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo Sveta 84/360/EGS z dne 28. junija 1984 o boju proti onesnaževanju zraka iz industrijskih obratov (UL L št. 188 z dne 16. 7. 1984, str. 20), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje (UL L št. 377 z dne 31. 12. 1991, str. 48), določa v zvezi z emisijo snovi v zrak za srednje kurilne naprave:

- posebne mejne vrednosti emisije za nekatere snovi v dimnih plinih srednjih kurilnih naprav,
- določitev goriva, ki se sme kuriti v srednjih kurilnih napravah,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi v zrak,
- prilagoditev obstoječih srednjih kurilnih naprav določbam te uredbe.

(2) Ta uredba določa tudi posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi v zrak za male kurilne naprave:

- mejne vrednosti emisije snovi iz malih kurilnih naprav,
- določitev goriva, ki se sme kuriti v malih kurilnih napravah,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi v zrak,
- prilagoditev obstoječih malih kurilnih naprav določbam te uredbe.

(3) Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Za vprašanja obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

2. člen

(uporaba)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za emisijo snovi iz malih in srednjih kurilnih naprav ne glede na to, ali je uporabljeno gorivo trdno, tekoče ali plinasto, in ne glede na to, ali gre za pripravo tople vode, pare ali vročega olja ali posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materialov, razen za kurilne naprave:

- v katerih se odpadki sosežigajo skladno z določbami predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov, ali
- pri katerih se produkti zgorevanja uporabljajo neposredno v proizvodnem procesu, predvsem če gre za neposredno segrevanje, sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materialov, kakor se to izvaja v pečeh za ponovno segrevanje ali v pečeh za toplotno obdelavo.

(2) Določbe te uredbe se ne uporabljajo za napravo, ki je namenjena dogorevanju zaradi čiščenja odpadnih plinov s sežiganjem, če ta ne obratuje kot samostojna kurilna naprava, ter za napravo, ki je reaktor za kemijske procese.

3. člen

(pojmi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

- emisija snovi je kakršen koli izpust snovi iz male ali srednje kurilne naprave v zrak;
- dimni plini so odpadni plini iz male ali srednje kurilne naprave, ki so onesnaženi s snovmi v trdnem, tekočem ali plinastem stanju; njihov volumski pretok je izražen v kubičnih metrih na uro (m3/h) pri normni temperaturi 273 K in tlaku 101,3 kPa ter po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v m3/h (v nadaljnjem besedilu: pri normnih pogojih);
- kurilna naprava je generator toplote, v katerem se toplota pridobiva z zgorevanjem goriva (npr. kondenzacijski, nizkotemperaturni, toplotvodni, vročevodni in parni kotli) ter generatorji toplega ali vročega zraka, vključno s pomožnimi napravami, zlasti za pripravo, razprševanje oziroma mešanje fosilnega goriva z zgorevalnim zrakom. Kurilna naprava je lahko mala, srednja ali velika;
- mala kurilna naprava je kurilna naprava, ki je sestavljena iz enega ali več kurišč in veznih elementov za odvajanje dimnih plinov skozi odvodnik, če njena vhodna toplotna moč ne presega vrednosti, določene s to uredbo za male kurilne naprave;
- srednja kurilna naprava je kurilna naprava, ki je sestavljena iz enega ali več kurišč, ne glede na vrsto uporabljenega goriva, ter veznih elementov za odvajanje dimnih plinov skozi odvodnik in odvodnika dimnih plinov, če njena vhodna toplotna moč ne presega vrednosti, določene s to uredbo za srednje kurilne naprave. Srednje kurilne naprave se uvrščajo med naprave iz dveh skupin naprav za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z vhodno toplotno močjo manj od 50 MW, ki sta v Uredbi o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07) označeni s številko 1.2 in 1.3;
- kurišče je del kurilne naprave, v kateri zgoreva gorivo;
- kurilna naprava s kombinirano kurjavo je tista, v kateri lahko izmenično zgorevata dve ali več vrst goriva;
- kurilna naprava z mešano kurjavo je tista, v kateri hkrati zgorevata dve ali več vrst goriva;
- gorivo so vse v kurišče dovedene gorljive snovi, vključno z negorljivimi sestavinami;
- naravni les je tisti, ki je obdelan samo mehansko;
- biomasa so proizvodi, ki v celoti ali delno vsebujejo snovi rastlinskega izvora iz kmetijstva ali gozdarstva in se lahko uporabljajo kot gorivo zaradi izkoriščanja njihove energetske vrednosti, in naslednji odpadki, ki se uporabljajo kot gorivo:
 - rastlinski odpadki iz kmetijstva in gozdarstva,
 - rastlinski odpadki, ki nastajajo v napravah za proizvodnjo hrane, če se pridobljena toplota uporablja,

- vlaknati rastlinski odpadki iz proizvodnje primarne papirne kaše in iz proizvodnje papirja iz papirne kaše, če gre za sosežig na kraju proizvodnje in se s sosežiganjem pridobljena toplota uporablja,
- odpadna pluta,
- odpadki iz barvanega, lakiranega ali oplemenitenega lesa in njegovih ostankov, če nanj niso bila nanesena sredstva za zaščito lesa oziroma jih les ne vsebuje zaradi obdelave ali prevleke, premazi pa ne vsebujejo halogeniranih organskih spojin,
- odpadki iz vezanega lesa, ivernih ali vlaknenih plošč ali kako drugače lepljenega lesa in njihovih ostankov, če na les niso bila nanesena sredstva za zaščito lesa oziroma jih les ne vsebuje zaradi obdelave ali prevleke, premazi pa ne vsebujejo halogeniranih organskih spojin;
- 12. vhodna toplotna moč kurilne naprave je toplotna moč, izračunana na podlagi spodnje kurilnosti goriva in količine goriva, ki pri trajnem pogonu kurilne naprave lahko zgori v časovni enoti. Kurilnost se opredeli za vsak primer posebej;
- 13. nazivna toplotna moč kurilne naprave je najvišja, v trajnem pogonu koristno oddana toplota v časovni enoti. Če ima kurilna naprava izraženo območje toplotne moči, je nazivna toplotna moč tista, ki je trenutno nastavljena in označena na tej napravi. Brez te posebne oznake se za nazivno toplotno moč šteje najvišja vrednost znotraj območja toplotne moči, ki je dosežena pri normalnem obratovanju kurilne naprave;
- 14. poraba goriva kurilne naprave je poraba, izražena v količini goriva na časovno enoto in izmerjena med trajnim obratovanjem kurilne naprave;
- 15. največja temperatura ogrevalnega medija je njegova največja temperatura pri izstopu iz kurilne naprave;
- 16. toplotni izkoristek kurilne naprave je razmerje med toplotno močjo, ki jo ta naprava oddaja ogrevalnemu mediju, ter zmnožkom kurilnosti in porabe goriva, izraženo v odstotkih. Toplotni izkoristek kurilne naprave se lahko izračuna iz izmerjene toplotne izgube z dimnimi plini na način iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe;
- 17. toplotna izguba z dimnimi plini je toplota, ki jo kurilna naprava oddaja z njimi;
- 18. energetska učinkovitost kurilne naprave je energetska učinkovitost, izražena s toplotnim izkoristkom kurilne naprave pri nazivni moči le-te;
- 19. dimno število je merilo za sajavost dimnih plinov, ki se ugotavlja na podlagi stopnje potemnelosti filtrirnega papirja. Potemnelost filtrirnega papirja se primerja z lestvico desetih polj različne intenzitete počrnelosti od popolnoma bele na prvem polju lestvice do popolnoma črne na desetem polju lestvice, pri čemer se ugotavlja, kateri stopnji v lestvici je počrnelost najbližja. Dimno število se meri pri tekočem in plinastem gorivu;
- 20. črnina dimnih plinov je po Ringelmanu merilo za njihovo sajavost pri zgorevanju goriva. Njihova črnina se primerja z lestvico šestih polj različne črnosti (Ringelmanova lestvica), ki se stopnjujejo od 0 do 5, pri čemer je vsako naslednje polje za 20 odstotkov bolj črno od prejšnjega. S to lestvico se vizualno presoja črnina dimnih plinov, izpuščenih skozi odvodnik kurilne naprave;
- 21. obstoječa kurilna naprava je kurilna naprava, ki je bila zgrajena ali je obratovala na dan uveljavitve te uredbe, in kurilna naprava, za katero je bilo pred uveljavitvijo te uredbe pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje;
- 22. upravitelj kurilne naprave je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali fizična oseba, ki ima v posesti kurilno napravo v času njenega obratovanja, ali oseba, ki je vložila zahtevo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje kurilne naprave.

II. MALE IN SREDNJE KURILNE NAPRAVE

4. člen

(merila za razvrščanje kurilnih naprav)

Posamična kurilna naprava se določi kot mala ali srednja kurilna naprava glede na:

- namen uporabe z zgorevanjem goriva pridobljene toplote,
- svojo vhodno toplotno moč in
- vrsto goriva, ki se uporablja za zgorevanje v kurišču.

5. člen

(male kurilne naprave)

(1) Mala kurilna naprava je tista, ki proizvaja toploto za ogrevanje prostorov v stavbah, če njena vhodna toplotna moč ni večja od:

- 1 MW pri uporabi trdnega goriva iz 1. točke tretjega odstavka tega člena,
- 5 MW pri uporabi tekočega goriva iz 2. točke tretjega odstavka tega člena in
- 10 MW pri uporabi plinastega goriva iz 3. točke tretjega odstavka tega člena.

(2) Za malo kurilno napravo se šteje tudi naprava za soproizvodnjo toplote in elektrike, če vhodna toplotna moč ne presega vrednosti iz prejšnjega odstavka in se proizvedena toplota uporablja za ogrevanje prostorov stavb.

(3) V mali kurilni napravi se lahko uporabljajo naslednje vrste goriva:

1. trdno gorivo:
 - naravni les v vseh oblikah (drva, žagovina, kosi, odrezki, lubje, storži) in lesni ostanki, ki nastajajo pri obdelavi naravnega lesa,
 - briketi iz biomase ter
 - premog, briketi iz premoga in koks, če vsebnost celotnega žvepla ne presega 0,5 g/MJ;
2. tekoče gorivo: ekstra lahko kurilno olje v skladu s predpisom, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočega goriva;
3. plinasto gorivo: zemeljski plin in utekočinjeni naftni plin.

6. člen

(srednje kurilne naprave)

(1) Srednja kurilna naprava je kurilna naprava, ki proizvaja toploto za izvajanje tehnoloških procesov, (npr. priprava tople vode, pare ali vročega olja) ali posredno sušenje ali drugi postopki obdelave predmetov ali materialov, proizvodnja elektrike ali ogrevanje stavb, če njena vhodna toplotna moč presega vhodne toplotne moči iz prvega odstavka prejšnjega člena in ni večja od 50 MW.

(2) V srednji kurilni napravi se lahko poleg goriva iz tretjega odstavka prejšnjega člena uporablja še:

1. trdno gorivo za srednje kurilne naprave z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW:

- naravni les v vseh oblikah (drva, žagovina, kosi, odrezki, lubje, storži) in lesni ostanki, ki nastajajo pri obdelavi naravnega lesa,
 - gorivo iz biomase,
 - premog, briketi iz premoga in koks z vsebnostjo celotnega žvepla, večjo od 0,5 g/MJ, če je naprava opremljena s čistilno napravo dimnih plinov,
 - trdno gorivo iz odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja predelavo odpadkov v trdno gorivo;
2. tekoče gorivo: metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ter metilester iz rastlinskih olj in za srednje kurilne naprave z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW:
- emulgirani naravni bitumen in težka kurilna olja, če se uporabljajo v skladu z določbami predpisa, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočega goriva,
 - biogorivo, pridobljeno z biološko obdelavo odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja predelavo odpadkov v biogorivo, in
 - masti in olja iz živalskih stranskih proizvodov, če so izpolnjeni pogoji iz Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi (UL L št. 273 z dne 10. 10. 2002, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (ES) št. 2007/2006 z dne 22. decembra 2006 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z uvozom in tranzitom nekaterih vmesnih proizvodov, pridobljenih iz snovi kategorije 3 in namenjenih za tehnično uporabo v medicinskih pripomočkih, in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih in laboratorijskih reagentih, ter o spremembi te uredbe (UL L št. 379 z dne 28. 12. 2006, str. 98) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1774/2002/ES);
3. plinasto gorivo: koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav, odlagališčni plin in bioplin.

7. člen

(združevanje več kurilnih naprav v eno veliko kurilno napravo)

(1) Ob namestitvi dveh ali več srednjih kurilnih naprav, katerih skupna vhodna toplotna moč presega 50 MW, se te štejejo kot ena velika kurilna naprava, če ministrstvo, pristojno za okolje, v postopku za presojo vplivov na okolje ali v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje kurilnih naprav ugotovi, da je tehnično izvedljivo izpuščati njihove dimne pline skozi skupni odvodnik dimnih plinov in da tako odvajanje ne bi povečalo za več kakor 100-odstotno cene siceršnje namestitve posamičnih odvodnikov dimnih plinov.

(2) Ugotovitev o presoji iz prejšnjega odstavka se vključi v poročilo o presoji vplivov na okolje oziroma v okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje kurilnih naprav.

III. MEJNE VREDNOSTI EMISIJE SNOVI ZA MALE KURILNE NAPRAVE

8. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za male kurilne naprave)

- (1) Za male kurilne naprave, ki uporabljajo trdno gorivo, je:
1. črtna dimnih plinov 1;
 2. toplotne izgube z dimnimi plini:
 - 19 odstotkov za vhodno toplotno moč 8 kW ali več in manjšo od 25 kW,
 - 18 odstotkov za vhodno toplotno moč 25 kW ali več in manjšo od 50 kW,
 - 12 odstotkov za vhodno toplotno moč 50 kW ali več in manjšo ali enako 1 MW;
 3. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:
 - 4.000 mg/m3 za vhodno toplotno moč 50 kW ali več in manjšo od 150 kW,
 - 2.000 mg/m3 za vhodno toplotno moč 150 kW ali več in manjšo od 500 kW,
 - 1.000 mg/m3 za vhodno toplotno moč 500 kW ali več in manjšo ali enako 1 MW;
 4. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov, izraženih kot NO(2), 250 mg/m3 za vhodno toplotno moč 100 kW ali več in manjšo ali enako 1 MW;
 5. računska vsebnost kisika v dimnih plinih male kurilne naprave, ki uporablja za gorivo premog, brikete iz premoga ali koks, 7 odstotkov, za drugo trdno gorivo pa 13 odstotkov.
- (2) Za male kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo, je:
1. dimno število:
 - 2 za vhodno toplotno moč, manjšo od 11 kW,
 - 1 za vhodno toplotno moč 11 kW ali več in manjšo od 400 kW,
 - 1 za vhodno toplotno moč 400 kW ali več in manjšo ali enako 5 MW;
 2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:
 - 175 mg/m3 za vhodno toplotno moč, manjšo od 400 kW,
 - 120 mg/m3 za vhodno toplotno moč 400 kW ali več in manjšo od 2,5 MW ter
 - 80 mg/m3 za vhodno toplotno moč 2,5 MW ali več in manjšo ali enako 5 MW;
 3. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov, izraženih kot NO(2):
 - 180 mg/m3, če je največja temperatura vode v kotlu manjša od 110 °C, presežek pritiska v njem pa ni večji od 0,05 MPa,
 - 200 mg/m3, če je največja temperatura vode v kotlu med 110 °C in 210 °C, presežek pritiska v njem pa je med 0,05 MPa in 1,8 MPa, ter
 - 250 mg/m3, če je največja temperatura vode v kotlu večja od 210 °C, presežek pritiska v njem pa večji od 1,8 MPa;
 4. računska vsebnost kisika v dimnih plinih male kurilne naprave, ki uporablja tekoče gorivo, 3 odstotke.
- (3) Za male kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo, je:
1. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:
 - 100 mg/m3 za vhodno toplotno moč, manjšo od 400 kW, in
 - 80 mg/m3 za vhodno toplotno moč 400 kW ali več in manjšo ali enako 10 MW;

2. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov, izraženih kot NO(2):

- 100 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin in je največja temperatura vode v kotlu manjša od 110 °C, presežek pritiska v njem pa ni večji od 0,05 MPa,
- 110 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin in je največja temperatura vode v kotlu med 110 °C in 210 °C, presežek pritiska v njem pa je med 0,05 MPa in 1,8 MPa,
- 150 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin in je največja temperatura vode v kotlu večja od 210 °C, presežek pritiska v njem pa večji od 1,8 MPa, ter
- 200 mg/m3, če naprava uporablja utekočinjeni naftni plin;

3. računska vsebnost kisika v dimnih plinih male kurilne naprave, ki uporablja plinasto gorivo, 3 odstotke.

(4) Za male kurilne naprave na tekoče in plinasto gorivo z nazivno toplotno močjo od 4 do vključno 400 kW se toplotne izgube določajo na podlagi predpisa, ki ureja zahtevane izkoristke za nove toplovodne ogrevalne kotle na tekoče ali plinasto gorivo.

IV. MEJNE VREDNOSTI EMISIJE SNOVI ZA SREDNJE KURILNE NAPRAVE

9. člen

(uporaba mejnih vrednosti emisije snovi)

Za odpadne pline iz srednjih kurilnih naprav se ne uporabljajo določbe predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, v zvezi z mejnimi vrednostmi za:

- masni pretok celotnega prahu,
- anorganske delce, razen če se kot gorivo uporablja koks,
- anorganske snovi v plinastem stanju,
- organske snovi I. in II. nevarnostne skupine,
- rakotvorne snovi ter
- dioksine in furane.

10. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za srednje kurilne naprave na trdno gorivo)

Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo trdno gorivo, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu:

- 20 mg/m3 za naprave z vhodno toplotno močjo 5 MW ali več,
- 50 mg/m3 za naprave z vhodno toplotno močjo, manjšo od 5 MW,
- 50 mg/m3 za naprave, ki uporabljajo trdno gorivo iz odpadkov,
- 100 mg/m3 za naprave z vhodno toplotno močjo, manjšo od 2,5 MW, če naprava uporablja za gorivo naravni les v vseh oblikah ali brikete iz biomase;

2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 150 mg/m3, pri čemer se za naprave z vhodno toplotno močjo, manjšo od 2,5 MW, koncentracija ogljikovega monoksida ugotavlja pri nazivni toplotni moči srednje kurilne naprave;

3. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov, izraženih kot NO(2):

- 250 mg/m3, če naprava uporablja kot gorivo naravni les v vseh oblikah ali brikete iz biomase,
- 300 mg/m3 za napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, če uporablja katero koli trdno gorivo, razen naravnega lesa v vseh oblikah ali briketov iz biomase,
- 400 mg/m3, če naprava, ki ni naprava s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, uporablja drugo gorivo kakor tisto iz prve alinee te točke in je njena vhodna toplotna moč 10 MW ali več, in
- 500 mg/m3, če naprava, ki ni naprava s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, uporablja drugo gorivo kakor tisto iz prve alinee te točke in je njena vhodna toplotna moč manjša od 10 MW;

4. mejna koncentracija didušikovega oksida, izraženega kot N(2)O, 150 mg/m3 za napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, če uporablja premog;

5. mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO(2):

– 250 mg/m3 za napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, razen če te mejne koncentracije ni mogoče doseči z ekonomsko upravičenimi ukrepi, pri čemer pa mejni emisijski faktor, izražen kot razmerje med maso žvepla v odpadnih plinih in maso žvepla v gorivu, ne sme presegati 25 odstotkov,

- 1.300 mg/m3, če naprava uporablja črni premog,
- 1.000 mg/m3, če naprava uporablja drugo trdno gorivo;

6. mejna koncentracija celotnega organskega ogljika za srednjo kurilno napravo 10 mg/m3, če se uporablja za gorivo naravni les v vseh oblikah, briketi iz biomase ali trdno gorivo iz odpadkov;

7. računska vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja za gorivo premog, brikete iz premoga ali koks, je 7 odstotkov, za odpadno lužino pri proizvodnji celuloze je 6 odstotkov, za drugo trdno gorivo pa 11 odstotkov.

11. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za srednje kurilne naprave na tekoče gorivo)

Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu 50 mg/m3 razen za naprave, ki uporabljajo za gorivo ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj, pri katerih se koncentracija celotnega prahu v dimnih plinih ne ugotavlja;

2. dimno število 1 za naprave, ki uporabljajo za gorivo ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj;

3. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 80 mg/m3;

4. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov, izraženih kot NO(2):

- 180 mg/m3, če naprava uporablja ekstra lahko kurilno olje in je največja temperatura vode v kotlu manjša od 110 °C, presežek pritiska v njem pa ni večji od 0,05 MPa,
 - 200 mg/m3, če naprava uporablja ekstra lahko kurilno olje in je največja temperatura vode v kotlu med 110 °C in 210 °C, presežek pritiska v njem pa je med 0,05 MPa in 1,8 MPa,
 - 250 mg/m3, če naprava uporablja ekstra lahko kurilno olje in je največja temperatura vode v kotlu večja od 210 °C, presežek pritiska v njem pa večji od 1,8 MPa, in
 - 350 mg/m3, če naprava uporablja drugo tekoče gorivo;
5. mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO(2):
- 1.300 mg/m3, če naprava uporablja težko kurilno olje, in
 - 850 mg/m3, če naprava uporablja drugo tekoče gorivo;
6. računska vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja tekoče gorivo, 3 odstotke.

12. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za srednje kurilne naprave na plinasto gorivo)

(1) Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu:

- 5 mg/m3 za naprave, ki uporabljajo zemeljski plin, utekočinjeni naftni plin, rafinerijski plin, odlagališčni plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin,
- 10 mg/m3 za naprave, ki uporabljajo drug plinasto gorivo;

2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 80 mg/m3;

3. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov, izraženih kot NO(2):

- 100 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin in je največja temperatura vode v kotlu manjša od 110 °C, presežek pritiska v njem pa ni večji od 0,05 MPa,
- 110 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin in je največja temperatura vode v kotlu med 110 °C in 210 °C, presežek pritiska v njem pa je med 0,05 MPa in 1,8 MPa,
- 150 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin in je največja temperatura vode v kotlu večja od 210 °C, presežek pritiska v njem pa večji od 1,8 MPa, in

– 200 mg/m3, če naprava uporablja drugo plinasto gorivo, pri čemer je treba pri uporabi plinastih goriv, ki vsebujejo dušikove spojine, v odpadnih plinih zmanjševati vsebnost dušikovih oksidov z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij čiščenja odpadnih plinov;

4. mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO(2):

- 5 mg/m3, če naprava uporablja utekočinjen naftni plin,
- 10 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin,
- 50 mg/m3, če naprava uporablja plavžni ali rafinerijski plin,
- 350 mg/m3, če naprava uporablja drugo plinasto gorivo;

5. računska vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja plinasto gorivo, 3 odstotke.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se določbe o mejnih koncentracijah ne uporabljajo za uporabo odlagališčnega plina v srednji kurilni napravi oziroma za kakršno koli sežiganje tega plina.

V. VREDNOTENJE EMISIJE SNOVI

13. člen

(vsebnost dušika v tekočem gorivu)

(1) Mejna koncentracija dušikovih oksidov v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja ekstra lahko kurilno olje, določena v 11. členu te uredbe, se uporablja za ekstra lahko kurilno olje, v katerem vsebnost dušika ne presega referenčne vrednosti dušika 140 mg/kg, za večje vsebnosti dušika v ekstra lahkem kurilnem olju pa je treba izmerjeno koncentracijo dušikovih oksidov v odpadnih plinih preračunati na referenčno vsebnost dušika po metodi iz standarda SIST EN 267 (dodatka b in c).

(2) Mejna koncentracija dušikovih oksidov v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja težko kurilno olje, določeno v 11. členu te uredbe, se uporablja za olja, v katerih vsebnost dušika ne presega 0,09 odstotka, izračunanega glede na maso težkega kurilnega olja, za večje vsebnosti dušika v težkem kurilnem olju pa se mejna koncentracija določi na podlagi naslednjega izračuna:

$$\text{mejna koncentracija dušikovih oksidov} = - 830 \cdot x^2 + 1700 \cdot x + 200,$$

pri čemer je x vsebnost dušika v težkem kurilnem olju, izražena v masnih odstotkih.

14. člen

(upoštevanje računske vsebnosti kisika)

Koncentracije snovi v dimnih plinih iz kurilnih naprav se preračunajo na koncentracijo v suhih dimnih plinih, upoštevajoč računske vsebnosti kisika, ki so določene s to uredbo.

15. člen

(kurilne naprave z mešano kurjavo)

(1) Za kurilno napravo z mešano kurjavo se določi mejna koncentracija tako, da se mejne koncentracije za vsako vrsto goriva posebej pomnožijo z deležem toplotne energije, ki ga gorivo prispeva v kurišče. Tako pomnožene vrednosti mejnih koncentracij se seštejejo.

(2) Mejne koncentracije v dimnih plinih odvodnika kurilne naprave z več kurišči, v katerih se uporablja različno gorivo, se določijo na način iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je toplotni prispevek goriva, za katerega so v skladu s to uredbo določene največje mejne koncentracije, v kurilni napravi z mešano kurjavo vsaj 50 odstotkov, veljajo za emisijo snovi iz take kurilne naprave mejne koncentracije, ki so določene za to gorivo.

(4) Za kurilno napravo s kombinirano kurjavo veljajo mejne koncentracije za tisto gorivo, ki trenutno zgoreva. Pri preklopu obratovanja kurišča s trdnega goriva na plinasto ali tekoče veljajo še štiri ure po preklopu mejne koncentracije za trdno gorivo.

(5) Za kurilno napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju veljajo mejne koncentracije za trdno gorivo, določene s to uredbo, tudi ob mešani oziroma kombinirani kurjavi.

VI. UKREPI ZMANJŠEVANJA EMISIJ SNOVI V ZRAK

16. člen

(uporaba čistilnih naprav dimnih plinov)

- (1) Srednje kurilne naprave, ki imajo vgrajene naprave za razžveplanje dimnih plinov in naprave za zmanjševanje anorganskih halogenskih spojin v dimnih plinih, lahko obratujejo brez teh naprav največ 240 ur na leto, od tega največ 72 ur nepretrgoma.
- (2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora upravljavec srednje kurilne naprave vsak izpad čistilnih naprav prijaviti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja.
- (3) Čas obratovanja iz prvega odstavka tega člena, v katerem je presežena dvakratna mejna koncentracija, se upošteva kot čas izpada čistilnih naprav.

17. člen

(izpuščanje dimnih plinov)

- (1) Upravljavec male in srednje kurilne naprave mora zagotoviti izpuščanje dimnih plinov v okolje samo skozi njen odvodnik.
- (2) Upravljavec srednje kurilne naprave mora zagotoviti, da se pri načrtovanju in izračunu potrebne višine dimnika upoštevajo določbe predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaženja.

VII. OBRATOVALNI MONITORING EMISIJE SNOVI

18. člen

(obratovalni monitoring emisije snovi)

- (1) Upravljavec male in srednje kurilne naprave mora zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa emisije snovi v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak.
- (2) Prve in občasne meritve emisije snovi se ne opravljajo na malih kurilnih napravah na tekoče in plinasto gorivo, katerih nazivna toplotna moč je manjša ali enaka 8 kW, in na malih kurilnih napravah na trdno gorivo, katerih nazivna toplotna moč je manjša ali enaka 50 kW.
- (3) Občasne meritve niso potrebne, če ima mala ali srednja kurilna naprava vgrajene umerjene merilnike emisije snovi za trajno merjenje, ki delujejo nepretrgoma.

19. člen

(izvajanje trajnih meritev)

- (1) Za srednje kurilne naprave mora upravljavec naprave glede na vrsto goriva in vhodno toplotno moč zagotoviti izvajanje trajnih meritev naslednjih koncentracij:
- celotnega prahu za naprave na trdno gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 25 MW,
 - celotnega prahu za naprave na tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 20 MW, razen za tiste, ki uporabljajo ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj,
 - dimnega števila za naprave na tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 20 MW in uporabljajo ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj,
 - ogljikovega monoksida za naprave na trdno gorivo, in sicer:
 - 1. če je njihova vhodna toplotna moč večja od 2,5 MW,
 - 2. na trdno gorivo iz odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja predelavo odpadkov v trdno gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 1 MW,
 - ogljikovega monoksida za naprave na tekoče gorivo, in sicer:
 - 1. na ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 20 MW,
 - 2. na tekoče gorivo iz odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja predelavo odpadkov v tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 1 MW, in
 - 3. na drugo tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 10 MW,
 - žveplovih oksidov za naprave na premog, brikete iz premoga in koks z vsebnostjo celotnega žvepla, večjo od 0,5 g/MJ,
 - žveplovih oksidov za naprave na emulgirani naravni bitumen in težko kurilno olje.
- (2) Ne glede na določbe prve alineje prejšnjega odstavka mora biti naprava z vhodno toplotno močjo, večjo od 5 MW in enako ali manjšo od 25 MW, opremljena z merilnikom za trajno merjenje kakovosti celotnega prahu v dimnih plinih, če uporablja katero koli trdno gorivo.

VIII. NADZOR

20. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

IX. KAZENSKES DOLOČBE

21. člen

(prekrški)

- (1) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami tretjega odstavka 5. člena in tretjega odstavka 6. člena ter 16., 17., 18., 19., 22. in 23. člena te uredbe.
- (2) Z globo od 1.200 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je fizična oseba, če ravna v nasprotju z določbami tretjega odstavka 5. člena ter 16., 17., 18. in 22. člena te uredbe.
- (3) Z globo od 1.200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba upravljavca naprave.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

22. člen

(prilagoditev obstoječih malih kurilnih naprav)

- (1) Upravljavec obstoječe male kurilne naprave mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisije snovi določbam te uredbe:

- najpozneje 60 mesecev po uveljavitvi te uredbe, če je mala kurilna naprava na tekoče in plinasto gorivo obratovala na dan uveljavitve več kakor 15 let,
- najpozneje 60 mesecev po tem, ko mala kurilna naprava na tekoče in plinasto gorivo obratuje več kakor 15 let.

(2) Do prilagoditve obstoječe male kurilne naprave določbam te uredbe se za mejne vrednosti emisij snovi za obstoječe male kurilne naprave uporabljajo mejne vrednosti emisije snovi iz 8. člena te uredbe, razen za:

- ogljikov monoksid, za katerega je mejna koncentracija za trdno gorivo:
 1. 4.000 mg/m³ za vhodno toplotno moč, večjo od 50 kW in enako ali manjšo od 150 kW,
 2. 2.000 mg/m³ za vhodno toplotno moč, večjo od 150 kW in enako ali manjšo od 500 kW,
 3. 1.000 mg/m³ za vhodno toplotno moč, večjo od 500 kW,
- ogljikov monoksid, za katerega je mejna koncentracija 175 mg/m³ za tekoče gorivo in 100 mg/m³ za plinasto gorivo,
- dušikove okside, za katero je mejna koncentracija 280 mg/m³ za tekoče gorivo, 200 mg/m³ za zemeljski plin in 300 mg/m³ za utekočinjeni naftni plin.

23. člen

(prilagoditev obstoječih srednjih kurilnih naprav)

(1) Upravitelj obstoječe srednje kurilne naprave mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z izvajanjem trajnih meritev najpozneje 36 mesecev po uveljavitvi te uredbe.

(2) Upravitelj obstoječe srednje kurilne naprave mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisije snovi določbam te uredbe:

- najpozneje 90 mesecev po uveljavitvi te uredbe, če je srednja kurilna naprava obratovala na dan uveljavitve te uredbe več kakor 20 let,
- najpozneje 90 mesecev po tem, ko srednja kurilna naprava obratuje več kakor 20 let.

(3) Do prilagoditve obstoječe srednje kurilne naprave določbam te uredbe se za mejne vrednosti emisij snovi uporabljajo mejne vrednosti iz 10., 11. in 12. člena te uredbe, razen za:

- ogljikov monoksid, za katerega je mejna koncentracija 250 mg/m³ za trdno gorivo, 170 mg/m³ za tekoče gorivo in 100 mg/m³ za plinasto gorivo,
- dušikove okside, za katere je mejna koncentracija 650 mg/m³ za trdno gorivo, 250 mg/m³ za ekstra lahko kurilno olje, 350 mg/m³ za težko kurilno olje in 200 mg/m³ za plinasto gorivo ter
- žveplove okside, za katere je mejna koncentracija 1.700 mg/m³ za trdno gorivo, 1.700 mg/m³ za tekoče gorivo in 35 mg/m³ za plinasto gorivo.

(4) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena mora upravitelj srednje kurilne naprave prilagoditi emisijo snovi v zrak določbam te uredbe najpozneje v 36 mesecih po njeni uveljavitvi, če uporablja kot gorivo:

- trdno gorivo iz odpadkov,
- tekoče gorivo iz odpadkov,
- biogorivo, pridobljeno z biološko obdelavo odpadkov,
- masti živalskega izvora, pridobljene s toplotno obdelavo živalskih stranskih proizvodov v skladu z Uredbo 1774/2002/ES;
- koksni plin, plavžni plin, rafinerijski plin, odlagališčni plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplina.

24. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/94, 51/98, 83/98 – popr. 105/00, 50/01, 46/02, 49/03, 41/04 – ZVO-1 in 45/04), razen določb 13. člena, ki se uporabljajo v zvezi s prilagoditvijo velikih kurilnih naprav do 31. oktobra 2007 v skladu z določbami 32. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05).

25. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-17/2007/5

Ljubljana, dne 5. aprila 2007

EVA 2007-2511-0073

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik